

Opstipaciju u dojenčeta nije jednostavno prepoznati jer je broj dnevnih pražnjenja crijeva uvelike različit. Dojenče koje ima u jednome danu četiri stolice, u sljedeća dva dana može imati samo jednu. Većina dojenčadi pri izlasku tvrde stolice osjeća nelagodnost, međutim, može zaplakati i kada ima meku stolicu. U dojenčadi mlađe od 3 mjeseca anus može biti uzak i stalno se napinjati pa propušta tanku stolicu. Nježnim pregledom malim prstom doktor će lako dijagnosticirati to stanje. Širenjem anusa jednom ili dvaput obično odagna simptome.

Obilna tvrda stolica može oštetiti analnu sluznicu (analna fisura) što izaziva bol pri pražnjenju crijeva i primjese male količine svježe krvi na stolici. Fisura se može dokazati anoskopijom. U dojenčadi većina fisura spontano zacijeli. Međutim može se koristiti neko blago sredstvo koje će stolicu omekšati.

Ozbiljna opstipacija koja ne prestaje, naročito ako se javlja u prvom mjesecu života, može ukazivati na ozbiljni poremećaj. Među njima su Hirschprungova bolest (nenormalni raspored nrvnih stanica sa proširenjem debeloga crijeva) i nedovoljna aktivnost štitnjače.